

de buurtgenoten bezighield en in het buurtgebeuren.

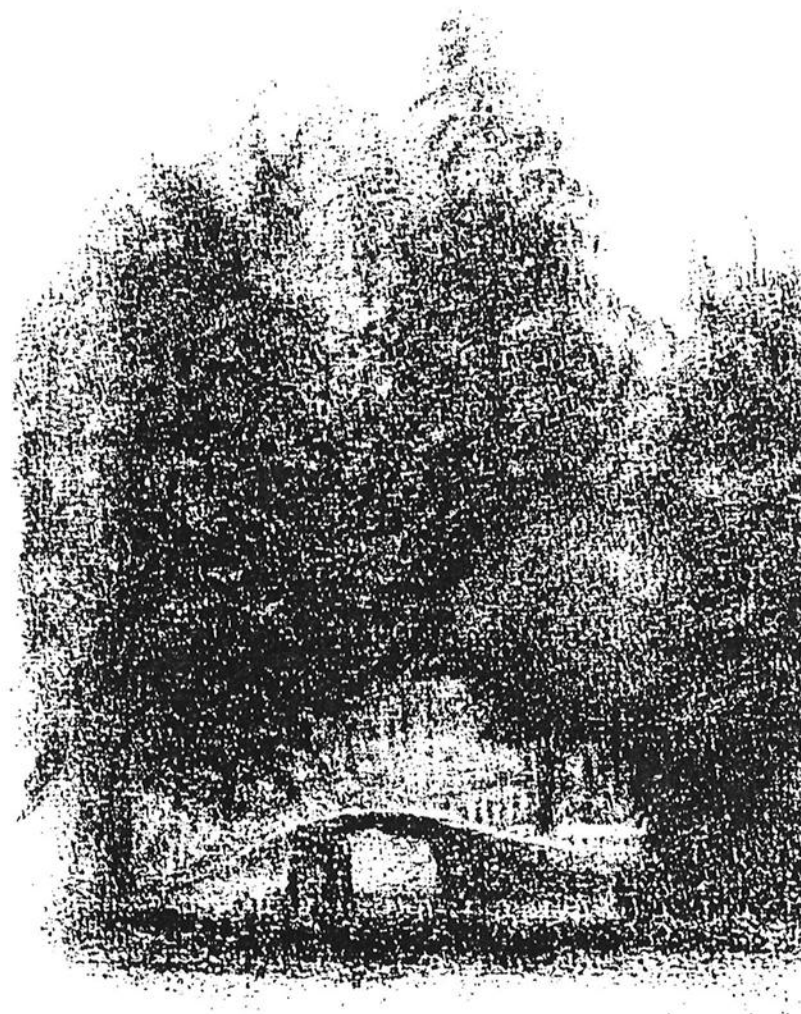
Over de pas laat tot ontwikkeling gekomen schilder- en tekenkunst van zijn vrouw was hij heel bescheiden. (Veel buurtgenoten zullen zich de "buurtexpositie" herinneren, waarop ook werk van Evelien te bewonderen viel). Het was een openbaring hoeveel en hoe mooi werk zij achterliet, toen er door de kinderen op 18 januari een kijkdag werd georganiseerd, waarop ieder mocht meemen wat hem of haar bekoorde. Ook nu weer bleek hoeveel vrienden en kennissen ze hadden.

Maart 1996 openbaarde zich bij Evelien een ongeneeslijke kwaal, de ziekte A.L.S. De

levensverwachting is dan meestal nog twee tot vijf jaar. Alle reden dus het huis nog aan te passen: het atelier werd van tweehoog naar éénhoog verplaatst en Jaap's studeerkamer van één- naar tweehoog. Maar de ziekte werd progressief erger en Evelien raakte gekluisterd aan een invalidenwagentje en korte tijd later aan bed. Ze is nooit meer boven geweest, ze kon de trap niet meer op en ook beneden moest er worden verbouwd. Evelien behield haar humor, Jaap ging gebukt onder zorgen en medelijden.

Totaal onverwacht overleed Jaap 10 september in zijn slaap, 25 oktober kwam er een einde aan Evelien's leven.

We prijzen ons gelukkig dat we enkele crayons en aquarellen van haar hebben.

Verkleind weergegeven, ongedateerde en niet geannoteerde crayon van Evelien Scheltens - Venema, vermoedelijk een impressie van de Leidse Hout.

WIE WIL DE RAADSHEER BEZORGEN?

De laatste paar jaar heeft de familie Brouwer -Anke en de kinderen Ineke, Frank en Tom- De Raadsheer bij U in de bus gedaan. Vier maal per jaar een paar uur vrijwilligerswerk. Maar de familie Brouwer vertrekt over een paar maanden naar Soedan in Afrika en dus hebben we nieuwe vrijwilligers nodig.

Wie wil voortaan De Raadsheer bezorgen?

Graag even bellen met Johanniek van der Molen, 5157135.

En: bedankt Anke, Ineke, Frank en Tom! Het ga jullie goed in Afrika.

Thema: sport en sportieve activiteiten

VIJFTIENDE ELFSTEDENTOCHT, EEN IMPRESSIE

Kees Olsthoorn

Donderdag twee januari. Vandaag zal de datum van de tocht bekend worden gemaakt. Wordt het zaterdag 4 of maandag 6 of misschien zelfs dinsdag 7 januari? Ik hoop een beetje op maandag of dinsdag want ik heb nog niet veel natuurijskilometers in de benen. Bovendien hebben we oudejaarsnacht net achter de rug en de nacht van woensdag op donderdag was ook al een korte omdat de kinderen aan schaatswedstrijden op de Menkenbaan meededen. Deze beginnen zoals gewoonlijk om kwart voor zeven. Aanwezigheid van aanmoedigende ouders is een must ook al gaat dat ten koste van een gedegen voorbereiding op het grote werk.

Na de wedstrijden van de kinderen naar het natuurijs om toch nog maar wat kilometers te maken. Het is nog vroeg en ongelooflijk koud; het heeft die nacht wel 12 of 13 graden gevoren. Ik ga naar de Kaag, lekker dichtbij en het ijs is super. Van dat mooie diepzwarte lichtgeribbelde natuurijs. Ik ga voor tweemaal de molentocht, in totaal zo'n 100 kilometer. Een mooie voorbereiding voor de elfstedentocht. Van te voren nog langere

tochten maken heeft geen zin; daar word je alleen maar moe en stijf van.

Omdat ik er toch niet helemaal zeker van ben dat mijn stille wens van een tocht na het weekend wordt ingewilligd informeer ik aan het einde van mijn eerste omloop bij een stempelpost of ze al iets van de datum van de elfstedentocht hebben gehoord. En jawel, het wordt zaterdag 4 januari. Veel te vroeg in het licht van mijn voorbereiding maar alweer zo snel dat er weinig tijd rest voor zorgen en zenuwen. Dit betekent hoogstens nog twee nachten extra slecht slapen en dat moet toch een niet al te grote aanslag op de conditie zijn. Ik besluit wel meteen een einde aan mijn geplande dubbele molentocht te maken. Alle vermoeienissen van de donderdag zou je zaterdag natuurlijk nog voelen. Naar huis en alle benodigde spullen verzamelen, accommodatie regelen, schaatsen slijpen etc. etc.

Ik ben al vijftientig jaar lid van de elfstedenvereniging. Begin jaren zeventig heb ik me samen met mijn broer aangemeld. We hebben de lidnummers 3369 en 3371. Tegen beter weten in hebben we ook in de winterlo-

ze perioden tot 1985 trouw altijd ons lidmaatschap verlengd. En uiteindelijk is dat ruimschoots beloofd. Na de kruisjes van de tochten in 1985 en 1986 kan dit mijn derde kruisje worden. Mijn broer kan op twee komen want tijdens de tocht in 1985 lag hij met een flinke griep te bed.

Na nog snel wat benodigdheden te hebben aangeschaft (winddicht jack, dextro's, vaseline) gaan we vrijdagmiddag op weg. We verblijven in een landelijk gelegen pension in Rijperkerk tien kilometer ten oosten van Leeuwarden. Als een elfstedentocht wordt uitgeschreven reserveert de eigenaar meteen een kamer voor mijn broer en mij; een soort permanente elfsteden-optie. Via de zuidoostkant van de stad omzeilen we alle files en om vier uur arriveren we in ons pension. Meteen daarna met de trein naar de hal waar we voor zeven uur onze startkaarten moeten ophalen. Het is gezellig druk met allerlei soorten orkesten, eetkraampjes, bezoekers en rijders. Bij de inschrijving wordt nauwlettend de pasfoto op de inschrijvingskaart bestudeerd en vergeleken met de rijder. Geen probleem, de pasfoto is vrij recent. Ondanks deze en andere controles kan er toch flink worden gesjoemeld. We horen van diverse mensen die op de kaart van een ander rijden. Zelfs van een man die op de kaart van een vrouw rijdt; daar waren heel wat machinaties voor nodig! Als wij ons tegen zes uur 's avonds inschrijven blijken de oranje armbanden op te zijn. Deze waren bedoeld om zwartrijders te ontmaskeren maar er waren er te weinig besteld of een deel is gestolen. De volgende dag worden we dan ook een keer als zwartrijders door het publiek uitgejouwd.

Uit het startschema blijkt dat onze groep, rijders met startnummer tussen de 3000 en 3999, om tien minuten over zes vertrekt uit de hal. Omdat we buiten Leeuwarden verblijven moeten we de trein van 5 uur hebben zodat we om vier uur op moeten staan. Een korte nacht dus maar dat is niet erg want zo komt snel een einde aan de marteling van de slapeloosheid. De pensioneigenaar is speciaal voor ons ook vroeg opgestaan en heeft een echt schaatsenrijdersontbijt klaargemaakt: veel koolhydraten (glycogeen stapelen) en vocht. Wat ik om vier uur 's ochtends op

mijn nuchtere maag heb verstouwd, grenst aan het onwaarschijnlijke: drie bruine boterhammen, twee beschuiten, een krentenbol, fries suikerbrood, een eitje, twee witte bolletjes, twee mokken thee met honing, twee koppen koffie en dan vergeet ik vast nog wel iets. Het blijkt uiteraard niet genoeg voor de hele dag. Bij Sneek heb ik alweer honger maar daar was natuurlijk op gerekend. Tijdens het klunen in Sneek is er even een mogelijkheid om te eten uit de heuptas. In het donker onder het schaatsen wil dat niet goed lukken. Te groot risico van vallen en dingen verliezen zonder dat je het merkt. En de elfstedenlegitimatiekaart zit ook in dit tasje: dus opletten.

We zijn om 7.20 uur in Sneek, na om tien over zes uit de hal te zijn vertrokken onder het toeziend oog van de alom aanwezige Erica Terpstra en de Commissaris van de Koningin Loek Hermans. Toen we bij de hal arriveerden vertrokken juist de wedstrijd-schaatsers. Pijlsnel renden zij naar het ijs. Gelukkig maakten de 'oudjes' uit onze groep er geen wedstrijd van. Keuvelend en toegejuicht door de schare publiek, die grotendeels de nacht hadden doorwaakt met drank en gezang, wandelden we naar de Zwettehaven. Nauwkeurig schaatsen aangetrokken, kleding gecontroleerd, heuptas omgedaan en kort afscheid genomen van mijn oude wandelschoenen. Met de wind in de rug is het heerlijk schaatsen, ondanks de duisternis. Een stuk lastiger is het om bij elkaar te blijven. Na vijf kilometer zijn mijn broer en ik elkaar al kwijt. Hij denkt dat ik voor hem rijd (even aanzetten dus) en ik denk dat hij achter mij rijdt (even inhouden dus). Na een tiental kilometers concluderen we allebei dat het omgekeerde het geval moet zijn geweest en onder de rook van Sneek treffen we elkaar weer, ondanks het donker en de vrijwel alles verhullende kleding.

Het ijs is zeer goed en de afnemende maan, die af en toe achter een wolkje schuift, verlicht net voldoende de donkerzwarte vlakte om toch nog iets te kunnen zien. Ook een enkele tractor of auto op de wal leent zijn licht aan de rijders. Door de meewind wordt er vrijwel niet in peloton gereden, ieder rijdt voor zich. Op het Sloterveer, waar de wind

Water

Er valt over water, voordat het ons huis als drinkwater bereikt, heel wat te vertellen. En zo vanzelfsprekend is het nu ook weer niet dat alle huishoudens worden voorzien van voldoende water van voldoende kwaliteit. Eenmaal in huis blijkt het meeste water niet eens voor consumptie nodig te zijn. Per persoon wordt per dag zo'n 135 liter gebruikt! Stortbakken in de WC (43 l/pp), douche (39 l/pp) en wasmachine (25 l/pp) zijn de grote slok-ops. Maatregelen om juist dat verbruik terug te dringen hebben het meeste effect op het watergebruik. Dus stortbakken met een stopknop, spaardouchekoppen en wasmachines met waterzuinige programma's hebben echt zin!

Vervoer

De huidige samenleving is niet meer te vergelijken met die van veertig, vijftig jaar terug. Toen leerde je op school dat er in het Gooi forensen woonden. Dat waren heel bijzondere wezens, want die woonden ergens anders dan waar ze werkten! Nu verplaatst men zich op grote schaal, niet alleen in het woon-werk-verkeer, maar vooral ook voor sociale contacten en vakanties. Op alle mogelijke manieren heeft dat effect op het milieu: energie- en grondstoffenverbruik, zowel bij de productie als bij het gebruik van vervoermiddelen. Milieubelasting en hinder door het vervoer, ruimte-beslag en opdeling door de aanleg van wegen, spoorwegen, vliegvelden,

enz. Individueel kun je keuzes maken waardoor je bijdrage aan de milieubelasting in eigen ogen acceptabel wordt. Je doet boodschappen op de fiets. Je woont in de buurt van je werk. Je gaat hoogstens 1 maal in de 10 jaar met een vliegtuig.

Maar de behoefte om je (snel) te kunnen verplaatsen wordt niet alleen gevoed door praktisch rationele argumenten, maar heeft ook een psychologische -en misschien zelfs wel een biologische- kant. Niet voor niets heeft in de dierenwereld het zich kunnen verplaatsen -soms letterlijk- een enorme vlucht genomen. Wie zich realiseert dat voor overleven voedsel, voortplanting en veiligheid essentieel zijn, ziet onmiddellijk het belang van rennen, vliegen, zweven en zwemmen in. Je kunt een heel gebied afstruinen op zoek naar voedsel, je kunt actief op zoek naar een partner en je kunt op de vlucht voor een belager. Geen wonder -denkt de bioloog in mij- dat het beestje mens een emotionele band heeft met de auto. En hoe dat dan verder moet? Als we het negatieve effect op onze fitness* echt gaan merken krijgt de overheid de ruimte om -zonder angst voor kiezersverlies- effectieve beperkende maatregelen te nemen. Denk ik.

Wie een keer een bijeenkomst bij wil wonen kan contact opnemen met Johanniek van der Molen, tel. 5157135.

* zie ook het stukje over Fitness

BIJ HET OVERLIJDEN VAN JAAP EN EVELIEN SCHELTENS

Ze hadden hun vrienden en kennissen vooral buiten onze buurt, maar maakten er toch 25 jaar lang onmiskenbaar deel van uit.

Nadat de familie Lambinon, de eerste bewoners van Johan de Wittstraat 7, in 1971 naar Noordwijk waren verhuisd, kochten de Scheltens' het huis. Jaap Scheltens was juist hoogleraar belastingrecht geworden aan de Leidse Universiteit.

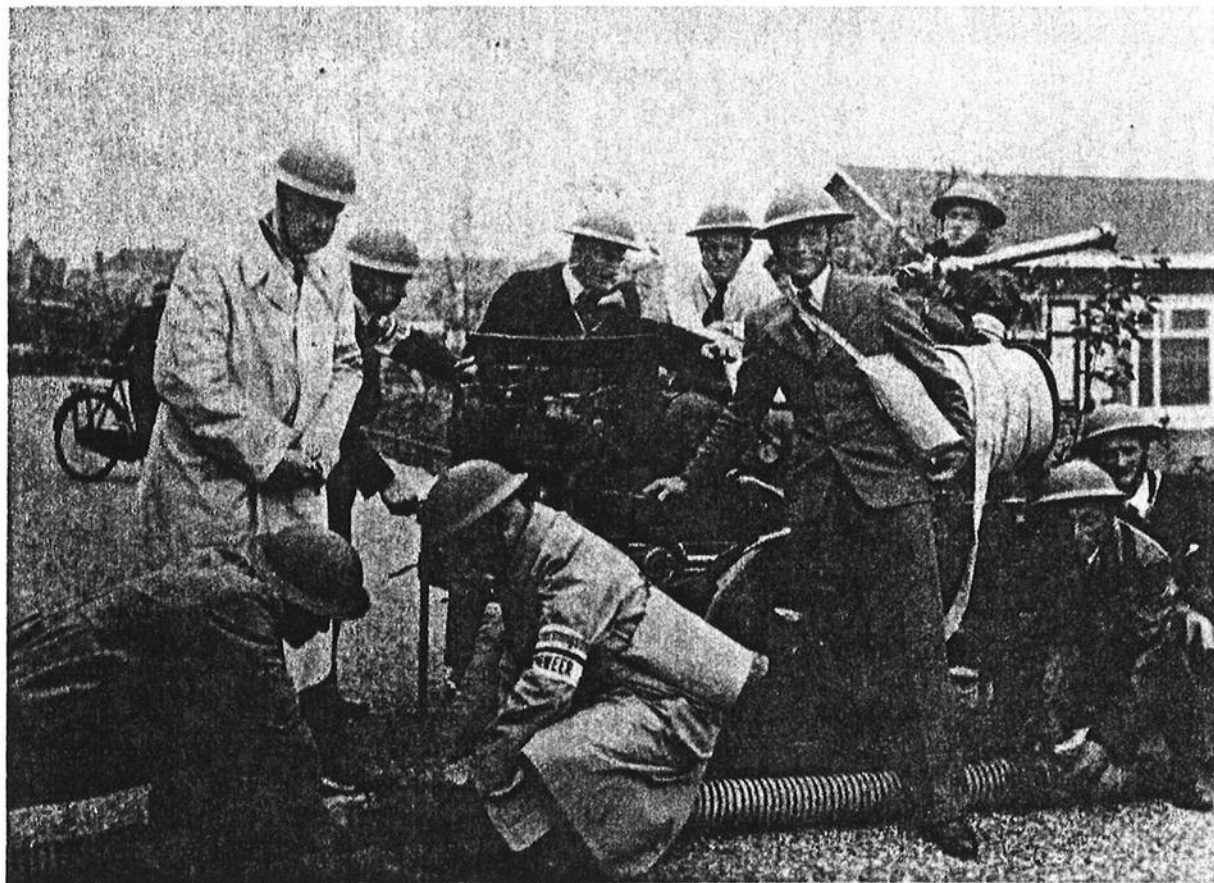
Het huis stond vol gloednieuwe gaskachels, het kostte dus enig lef om die allemaal te vervangen door centrale verwarming! In de achtertuin, die opviel door een biologisch evenwicht, was een heel diepe vijver. Ook dat kostte lef om er een meer bruikbare tuin van te maken.

Vaak spraken we Scheltens in de wagen van Peter van Haasteren, vol humor en vol trots op zijn kinderen. Ook geïnteresseerd in wat

DE OUDE DOOS

In deze rubriek, met foto's uit het verleden van onze buurt, dit keer een opname uit de mobilisatietijd in 1939. Het Nederlandse leger was in verhoogde staat van paraatheid gebracht na de Duitse inval in Polen in september 1939. Burgers, zoals in de Leidse Raadsherenbuurt, werden ingeschakeld bij allerlei Burgerbeschermingsdiensten (BB). Onderdeel daarvan was de Luchtbeschermingsdienst, die zich bekwaamde in het be-

dienen van luchtafweergeschut dat stond opgesteld in de Leidse Hout. Op de foto, gemaakt tijdens een oefening, zijn onder anderen te zien: G.J. Bosch (Johan de Wittstraat 3), D.J. Lambinon (Johan de Wittstraat 7), ir. G.H. Meerburg (Van Oldenbarneveltstraat 26) en K.H. Kaiser (Van Oldenbarneveltstraat 20). De foto is beschikbaar gesteld door J. van Schaik, kleinzoon van de heer G.J. Bosch.

BIJEENKOMSTEN ECOTEAM

Johanniek van der Molen

In de buurt functioneert sinds december een EcoTeam. De deelnemers komen 1 maal per maand bij elkaar om over milieu en huishouden te praten. Wat kun je in je eigen thuis-situatie doen aan het motto 'Een beter milieu begint bij jezelf'?

Aan de hand van een handboek wordt elke bijeenkomst een specifiek onderwerp onder de loupe gelegd. In februari was dat drinkwater en in maart vervoer.

Bij de inleiding over het onderwerp, voorbereid door één van de deelnemers, wordt het thema uitgediept.

pal in de rug staat en er veel schaatsers om mij heen rijden, klinkt het ritmische getik van de ijzers op de kleine oneffenheden van de spiegelende ijsvlakte; verder is er niets te horen en te zien. Deze gelukzalige ervaring duurt ongeveer tot Stavoren, waar het traject buigt in de tegenwindse richting. Tot hier is nauwelijks inspanning nodig geweest; nu begint het pas echt. Maar we zijn nog geen drie uur onderweg en mogen over de volgende 134 km nog meer dan veertien uur doen. En dan te bedenken dat grote groepen rijders moeten beginnen.

Het stuk naar Bolsward is zwaar, vooral door de soms krachtige zijwind. Zijwind is lastiger dan pal tegenwind. Zijwind betekent een veel grotere belasting van het been dat je tegen de wind in moet duwen, je raakt ook sneller uit balans en het is bovendien veel lastiger om elkaar uit de wind te zetten; bij echte tegenwind heb je veel meer profijt van elkaars kopwerk. In Hindeloopen hadden we familie verwacht langs de kant. Tussen al die juichende mensen vinden we niemand en we zijn niet van plan om lang te blijven wachten in de striemende wind. We rusten ook heel weinig. Buiten is het veel te koud voor lange rustperiodes. Een kroeg of restaurant binnen gaan doen we zeker niet. Lang zitten geeft stijve spieren en binnen gaan zitten geeft steeds meer trek in blijven zitten, dus kiezen we voor doorgaan. Veel eten en drinken wordt ons onderweg aangereikt en kunnen we al schaatsend nuttigen. Het zelf meegebrachte eten en drinken spaar ik voor de stille stukken in de noordhoek tussen Franeker en Dokkum.

Half twaalf, precies vijf uur nadat we op de schaats stonden, zijn we in Bolsward. Een lang gekoesterde wens om de echte tocht nog eens binnen tien uur te rijden zal deze keer dus niet worden vervuld (1985 in ruim twaalf uur; 1986 in ruim elf uur; 1996 "op eigen houtje" in twaalf en een half uur). Naar verwachting zal de tweede helft met veel meer tegenwind-kilometers ook meer tijd kosten dan de eerste helft.

De route naar Harlingen ligt voor een deel weer in de meewindrichting en is niet echt lastig. Ik herinner me slechts een vervelend

stuk met stuifzand rond een nieuwbouwwijk waar schaatsen vrijwel uitgesloten is. Dit zal wel ten koste gaan van de scherpte van de ijzers maar de moderne extra harde staalsoorten kunnen daar gelukkig redelijk goed tegen. Later bleek de in Hindeloopen verwachte familie (schoonzus en nichtje) in Harlingen vlak bij de stempelpost te hebben gestaan. Ze hebben mijn broer en mij gezien, ze hebben geroepen; ik dacht op een gegeven moment mijn naam te horen maar wie verwacht je nu in het publiek in Harlingen? Ik schijn nog te hebben rond gekeken maar tussen al die juichende mensen niemand gezien dus verder geschaatst, nu echt met de wind in het gezicht richting Franeker. In Franeker hebben we een kleine tien minuten gezeten en energie verzameld voor de laatste zware etappe. Omdat ik al wat stijf werd, besloot ik mijn toevlucht te nemen tot de avond ervoor in het FEC-centrum aangeschafte pep: RED BULL met taurine voor een versnelde afvoer van afvalstoffen uit de spieren. Het was op de geadviseerde consumptietemperatuur, ijs- en ijskoud, want het kwam uit mijn heuptas. Deze had ik overigens inmiddels omgetoverd tot een rugzak omdat de heuptas bij de wat diepere tegenwind zit te veel tussen mijn dijen en borst bekneld raakte. Dat blikje Red Bull, of wellicht het rusten of wellicht de toejuichingen van het publiek of was het suggestie, leek wonderen te doen want de stijfheid in mijn spieren was bij het verlaten van Franeker geheel verdwenen. In Franeker hadden we besloten heiden ons eigen tempo te rijden omdat de eerstvolgende stempelpost als logische ontmoetingsplaats pas weer 45 km en enkele uren verderop zou zijn. Bovendien twijfelden we er heiden niet aan dat we de tocht zonder al te veel problemen zouden kunnen uitrijden. De wind en het op een deel van dit traject wat minder goede ijs zorgden nog wel voor de nodige inspanningen maar ik vorderde gestaag. In een wel opgemerkte maar toch onnauwkeurig aangesneden scheur ging ik nog een keer flink onderuit. Ik stuitte op mijn kop maar mijn skibril voorkwam gelukkig een gescheurde wenkbrauw; een kleine blauwe plek rond mijn oog was het enige gevolg. Bij een koek en zopie richting Barthlehiem hoorde ik rond drie uur al een interview met een toerrijder die toen al

binnen was. Deze had er slechts negen uur over gedaan en moet met een laag startnummer toch tot de oudere deelnemers hebben behoord!

Genietend van de feeststemming in Dokkum ging ik om even voor vijf uur weer terug richting Leeuwarden. Uit foto's van de tocht in 1985 bleek dat het in 1997 onwaarschijnlijk veel drukker was dan 12 jaar geleden. Toen stonden er groepjes mensen langs de kant maar de belangstelling was veel minder massaal. Dat is waarschijnlijk toch pas in 1986 opgekomen.

Een verademing om na 55 km aan één stuk tegenwind (Harlingen-Dokkum) weer meewind te hebben. Het begon inmiddels wat schemerig te worden en tegen de tijd dat ik weer bij Barthlehiem was was de duisternis ingevallen. Het laatste stuk naar Leeuwarden heb ik daarom erg voorzichtig gereden, vooral ook toen de verblindende televisielampen op de Bonkevaart in zicht kwamen. Hand voor de ogen en goed kijken naar de berm om niet in het riet te rijden. Zonder kleerscheuren ging ik om kwart voor zes over de streep. Elf uur en een kwartier na de start op de Zwettehaven. Geen recordtijd maar gezien de harde wind was ik heel tevreden.

Met de bus terug naar het FEC waar ik wat later mijn broer ook weer trof. Hij had er

KANOËN MET EEN TEILTJE

Janny van Nieuwkoop

We spreken augustus 1991, zo'n lome zomeravond waarop je niet beter kunt doen dan lekker lang in de tuin van vrienden borrelen en gezellig samen eten.

En zo ging het ook: Marjan Bults en schrijfster dezes waren te gast bij Boukje Tijmstra (geboren en getogen Johan de Wittstraat 24), samen met Emmy Fischer uit de Van Oldenbarneveltstraat 28, niet wetend dat we een half jaar later daar zelf zouden komen te wonen. Achter de diepe tuin van haar huis aan de Maredijk 89C had Boukje haar Canadese kano liggen en wat is er mooier dan zo'n warme avond te besluiten met een

iets langer over gedaan maar had de laatste vijf kilometer een rijder ondersteund, die stond te wankelen op zijn schaatsen. Door bevroren ogen en bovendien nog verblindend door de televisielampen was hij de berm ingereden en hard op zijn hoofd terecht gekomen. Hij was niet de eerste en zou ook niet de laatste zijn, getuige de televisiebeelden later op de avond.

Afgemeld aan de balie en heel veel lekker koel fris Fries leidingwater gedronken (dit werd door het waterleidingbedrijf met honderden bekertjes tegelijk aangeboden). Na nog wat rondgezwabberd te hebben in de hal en een wankel maar tevergeefse poging te hebben ondernomen m'n schoenen terug te vinden in die gigantische stinkende berg zijn we terug gegaan naar het pension.

Onze gastheer onthaalde ons op koffie en gebak. Om acht uur zat ik heerlijk verfrist en gedouched alweer voor de televisie. Vanaf negen uur was er elfsteden-rechtstreeks op Ned. 3. We hebben al die rijders zien binnenkomen waar iets smeutigs over te vertellen was. Het leek wel of in het donker iedereen op zijn kop was gevallen. De talrijke rijders van de IJVL (IJssport Vereniging Leiden) die in het donker zijn gefinished was het echter veel beter vergaan maar hadden dan ook niet de reportages van NOS-sport gehaald.

kanotocht door de stille wateren van Leiden? Aan boord dus en voordat we het wisten waren we op weg over de Haarlemmertrekvaart, onder de Willem de Zwijgerbrug door, langs kasteel Oud Poelgeest, richting Warmond.

Het ging goed, totdat het dichte struikgewas langs de oever ineens wel erg snel dichterbij kwam. De rem deed het niet, het stuur ook niet en daar lagen we, de boot op z'n kop en wij in het water. De gastgevers hadden voorin gezeten en gingen helemaal kopje onder; zelf had ik de achterste zitplek gehad en hield nu het hoofd boven water. Na de constatering dat iedereen ongedeerd leek en

FUNERAL BLUES IN HET FRIES

In de vorige Raadsheer, het Kerstnummer dat aan poëzie was gewijd, stond een bijdrage van Minke Holleman over het gedicht Funeral blues van W.H. Auden. Hierin kwamen drie vertalingen voor - van Willem Wilmink, Jan Kal en Theodor Holman - die vorig jaar in de Amsterdamse krant Het Parool waren verschenen naar aanleiding van een column van poëzie-medewerker Fromme over het gedicht van Auden dat grote bekendheid kreeg door de film Four weddings and a funeral.

Funeral blues (W.H. Auden)

Stop all the clocks, cut off the telephone,
Prevent the dog from barking with a juicy bone,
Silence the pianos and with muffled drum
Bring out the coffin, let the mourners come.

Let aeroplanes circle moaning overhead
Scribbling on the sky the message He is Dead,
Put crêpe bows round the white necks of the
public doves,
Let the traffic policemen wear black cotton gloves.

He was my North, my South, my East and West,
My working week and Sunday rest,
My noon, my midnight, my talk, my song;
I thought that love would last forever; I was wrong.

The stars are not wanted now: put out every one;
Pack up the moon and dismantle the sun;
Pour away the ocean and sweep the wood;
For nothing now can ever come to any good.

Enkele weken later kwam een redactielid van de Raadsheer de Leeuwarder Courant van 5 januari dit jaar onder ogen, waarin een Friese vertaling van het gedicht was opgenomen van de hand van Marten Brouwer. Fromme reageert in de Leeuwarder Courant enthousiast op de Friese versie: „Ik ben een Hollander, maar volgens mij is het een vertaling die klinkt als een klok, zelfs als je in aanmerking neemt dat het rijm niet overal volledig is.” Het originele gedicht en de Friese vertaling volgen hier, ter vergelijking.

Tehofkomst blues (Marten Brouwer)

Set klokken stil, snij of it tillefoan,
Smar (dat er mar net blaft) de hun in bonke oan,
Slut de piano's en bring mei berutsen tromme
De kiste buten, lit de rouwers komme.

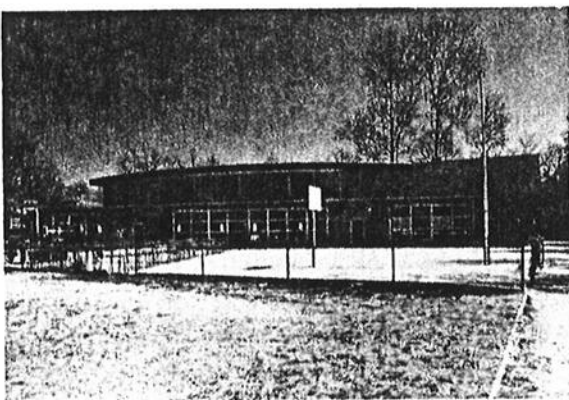
Lit fleantugen boppe us sirkelje kroanend fan toan
Oan 'e himel skreauwend Hy is Ferstoarn,
Doch roustruzen om downen har wite nekke,
Lit de plysjes de hannen yn swarte wanten stekke.

Hy wie myn Noard, myn Sud, myn East en West,
Myn wurk fan troch-de-wyks en myn Sneinske rest,
Myn middei, myn middernacht, myn praat, myn fers;
My tocht dy leafde wie foar ivich: ik siet dernelst.

Stjerren binne net wolkom no: smyt se derhinne;
Fuort mei de moanne en untmantelje de sinne;
Leegje de oseaan en lis de walden stil;
Want neat mear is der no dat ea goedkomme sil.

tatieve enquête van enkele jaren geleden² als het lelijkste gebouw van Nederland uit de bus kwam: het Burgemeester Tellegenhuis langs de Jodenbreestraat in de nabijheid van het nieuwe Amsterdamse stadhuis - in de volksmond het Maupoleum geheten. De uniforme betonkolos van zo'n driehonderd meter lengte - van architect P. Zanstra! - is twee jaar geleden gesloopt. Het ontwerp voor dit Maupoleum is ook midden jaren zestig gemaakt. Voor een beter begrip van mooi of lelijk in de architectuur hadden de schrijvers soms wel iets meer over de stedenbouwkundige context - de omgeving van een gebouw - mogen zeggen.

Drie gebouwen in de directe nabijheid van de Raadsherenbuurt krijgen vermelding. Het woonhuis van H.J. Jesse aan de Rijnsburgerweg 35. Deze imposante semi-villa werd later tot kantoor verbouwd. Men schrijft: "Met uitzondering van de tuin en het theehuis, die beide in 1925 zijn verdwenen, verkeert landhuis De Keet nog in de oorspronkelijke staat." Jammer dat de schrijvers niet vermelden dat het mooie stuk tuin dat sedertdien wel was overgebleven, pas onlangs - zo'n vijf jaar geleden - is gesneuveld en werd geplaveid voor parkerende auto's. Onbegrijpelijk dat de gemeente Leiden voor deze ingreep toestemming verleende.

Basisschool Woutertje Pieterse, Houtlaan 60
Om de bouw van deze school was indertijd erg veel te doen. De buurtvereniging werd bijna gesplitst!

² Zie D. de Jonge, *Op verkenning in de betonwoestijn* (Delft 1993), p. 132v.

De Woutertje Pieterseschool (1992) en de Pedologisch instituut en school "De brug" (1991, Wassenaarseweg 499) zijn andere afgebeelde bouwwerken uit de omgeving van de Raadsherenbuurt. Ik denk dat een of meer van de huizen langs de Rijnsburgerweg waarin vroeger de Leidse Onderwijsinstelling (LOI) was gehuisvest, ook zouden zijn vermeld, als dit aan de schrijvers bekend was geweest. Mooi en/of karakteristiek zijn ze zeker.

Aan het boek ontleen ik ook nog de afbeelding van de Marewijkmolen, bij de Zweilandlaan. Het is een wipwatermolen uit 1735. Daarmee is het de oudste molen van Leiden. In de omgeving van Leiden staan veel van dit soort molens.

Marewijkmolen

kon staan, kwamen de lachsalvo's. Onbedaarlijk hebben we gelachen om de krankzinnige situatie.

De boot met moeite omgedraaid en met onze schoenen proberen leeg te hopen. Dat ging niet best! Intussen waren aan de overkant de woonbootbewoners uit hun inmiddels tamelijk donker geworden behuizing gekomen om alles eens goed te bekijken. Het commentaar was niet van de lucht en er werd zelfs een grote schijnwerper aangeschakeld om het tafereel te verlichten. Toen het hopen niet succesvol bleek, riep één van hen in onvervalst Leids: "Moet je een teiltje?" "Ja", riep Boukje en zwom in haar goudkleurige blouse

naar de hulpverlener om het teiltje te halen. Verloor daarbij een schoen en hezigde taal die ik beter niet kan herhalen.

We zijn thuisgekomen, nat en vies. Maar na een hete douche en gestoken in warme geleende kleren zaten we al gauw de koppen in de krant van morgen te bedenken, hoe langer hoe mooier natuurlijk. Misschien was ook de verdiende neut daar debet aan? In elk geval was die medicinaal noodzakelijk, want 2 dagen later zouden we naar Griekenland vliegen. Die vakantie is zeker niet in het water gevallen. Maar Boukje werd wel even ziek. Zou er iets mis geweest zijn met dat teiltje?

ATLETIEK

Lex van Berge Henegouwen, 8 jaar

hoi, ik ben Lex en ik ben 8 jaar. ik zit op atletiek en dat is heel leuk

op zaterdag en woensdag moet ik trainen dan doen we: hordenlopen, verspringen, hoogspringen, sprinten, kogelstoten, de chinese muur, maandentikkertje, dropjesloop ik wil tot me twintigste der op blijven en ik zit er al 1½ jaar op

ik heb nog niet aan wedstrijden gedaan.

ik ben het beste in verspringen en hoogspringen

eerst zat ik op judo en zwemles maar dat vond ik niet leuk en toen ben ik op atletiek gegaan en dat was wel leuk

HARDLOOPMIJMERINGEN

Lieke van Boven

De afgelopen dagen, tijdens het afleggen van iets meer dan 100 kilometer Pieterpad, had ik veel tijd om na te denken over de verschillen tussen fietsen, wandelen, hardlopen en joggen. Om met het laatste te beginnen: joggen heb ik nooit gedaan en zal ik nooit doen.

Bij joggen denk ik aan dikke Amerikanen die vinden dat ze iets aan hun gezondheid moeten doen en aan handige zakenlui die daarop inspringen met een modieus aanbod van joggingschoenen en joggingpakken. Bovendien, nog afgezien van de klankassociatie met sjokken, waarom zouden we een Engels woord gebruiken als we goede Nederlandse woorden hebben als hardlopen of rennen?

Hardlopen dus. Dat doe ik graag en veel. De verschillen met fietsen en wandelen zijn evident: in het ene geval ga je harder, in het andere geval langzamer. Daarbij aansluitend: in het ene geval zie je minder en in het andere meer! En daarbij weer aansluitend: elke soort van voortbewegen roept andere gedachtegangen en -onderwerpen op en heeft zo een eigen functie.

Hardlopen hoort voor mij vooral bij mijn dagelijks leven (al doe ik het ook wel in mijn vakantie). Het is een manier om los te komen van de "dagelijkse beslommeringen". Het is vaak hard werken, soms mateloos genieten, altijd zweten en een enkele keer een angstig avontuur. Hard werken als ik "zwarte benen"

heb of als ik met Maarten loop (die zich echt wel voor me inhoudt, maar ik loop toch een tandje harder als we samen lopen). Genieten als het mooi weer is en ik de vogels hoor fluiten. Heerlijk het zweet langs je lichaam voelen druipen en als je niet genoeg zweet er nog een schepje bovenop doen. De adrenaline door je lichaam voelen gieren als die Wodans en Hectors je in het bos tegemoet of achterop rennen: "Hij doet niets, hoor!". Dat riep de eigenaar van die immens grote herdershond ook, toen ik in mijn prille jeugd achtervolgd werd. De man keek lachend toe, tot het beest mij in mijn bil beet en mijn spiksplinternieuwe rode jurkje aan flarden scheurde.

2e deel

Maarten Vrieze

Ons is gevraagd iets op te schrijven over wat er nou zo leuk is aan dat hardlopen dat wij, het was enigen in de buurt opgevallen, met enige regelmaat doen. Zo geformuleerd klinkt het als de vraag van iemand die eigenlijk denkt dat aan mensen die zich zo vermaken wel een steekje los moet zitten. Niet nieuw trouwens. Toen ik ruim 30 jaar geleden in en om Edmonton als Canadees jeugd-talent trainde werden we eens aangehouden door de politie: een dame had opgebeld over een paar gekken die in hun ondergoed in de vrieskou door de straten renden.

Inmiddels is hardlopen toch wel een wat vertrouwder en daarmee acceptabel gegeven geworden. Dit betekent dat er minder vaak geroepen wordt dat ze hem al hebben gevangen en dat de brand inmiddels wel geblust is.

Inmiddels heb ik moeten leren geen records meer te willen breken en om gewoon lekker te lopen voor mijn plezier. In dit stukje wil ik enkele van de uitermate prettige aspecten van lopen noemen.

Maar laat niemand nu denken dat ik een hekel heb aan honden!

Over adrenaline gesproken: enige tijd geleden kreeg ik een stoot van die stof als nooit tevoren. Ik rende, volgens mij behoorlijk soepel (maar dat doet er eigenlijk niet toe) door de Leidse Hout toen mij werd toegevoegd door een jongen of jonge man: "bejaardengymnastiek". Nu ben ik 47 (maar alweer, dat doet er eigenlijk niet toe). Het zou me niets verbazen als deze persoon voortaan de Leidse Hout mijdt. Het moge duidelijk zijn dat noch loslopende honden noch sigaren rokende wandelaars noch naropende gekken mij van het hardlopen kunnen afhouden.

1. Dat glaasje sinaasappelsap of kopje thee na afloop, het smaakt toch zo lekker. Wij gaan vaak 's ochtends voor het ontbijt lopen en persen na afloop een frisdrankglas vol met sap voor onszelf.

2. Dat hardlopen 's ochtends is overigens een uitstekende remedie voor een kater. Een half uurtje lopen en je hebt die koppijn en/of duffe kop helemaal weggewerkt. En als de nacht niet langer dan 4 of 5 uur heeft geduurd kan je helemaal het gevoel hebben op alcohol te lopen.

3. Het is gewoon prettig zo fysiek bezig te zijn, uitproberen wat je lichaam vandaag aankan. En, veel belangrijker, wat je mentaal aankan. Want zolang je blessurevrij bent kan je lichaam ontzettend veel meer aan dan je zelf denkt. Het is plezierig om steeds weer mee te maken hoe je moeizaam begint (en met het vorderen der jaren ook steeds stijver) om geleidelijk te merken dat je steeds soepeler gaat bewegen. Elke ervaren loper zal je kunnen vertellen over het gevoel dat je kan hebben, b.v. na 10 of 20 of 30 kilometers, van moeiteloos voortzweven. (Zou dat nou die beruchte endorfine zijn?)

schenen *Architectuur- en monumentengids Leiden*¹ wordt volstaan met de opmerking "Aan de kant van Oegstgeest kwamen wat kleine wijkjes tot stand, zoals de Lage Mors, de Vogelwijk en de Staatsliedenbuurt."

Afgezien van dit eigenaardige foutje in de naamgeving - er is in Leiden geen Staatsliedenbuurt - had het gebied aan weerszijden van de Rijnsburgerweg in mijn ogen wel wat meer aandacht verdiend. Nog steeds is het adres van het Academisch Ziekenhuis: Rijnsburgerweg 10, tegenover een straat waaraan de naam van een grote Leidse geleerde is verbonden, de Boerhavelaan.

De gids verschaft niettemin een mooi overzicht van monumenten en architectuur in Leiden. Wat monumenten zijn is duidelijk: het desbetreffende perceel met opstal dient in het register van monumenten te zijn ingeschreven. Dit loopt via een bepaalde, volgens de Monumentenwet voorgeschreven procedure. Maar wat "Leidse architectuur" is? De uitgebreide inleiding op het boek geeft daarover geen opheldering. Het nieuwe Leidse station wordt behandeld en is dus architectuur, overigens zonder dat wordt stilgestaan bij de wel bijzonder lelijke perronoverkappingen. En ook het nieuwe AZL, waarover het zuinigjes heet: "De duidelijke vormgeving van de verschillende onderdelen in het interieur ontbreekt in het monotone exterieur. Pas met de ingebruikname van de hoofdingang kreeg het gebouw () een duidelijk gezicht." En de voormalige vuilverbranding, aan Floris Versterlaan op de rand van de Merenwijk, een gigantisch en futuristisch ogend betonnen bedrijfsgebouw, alwaar tussen 1960 en 1992 de verbranding van Leids huisvuil plaats vond. Maar als dit architectuur is, waarom dan niet de dominante flatgebouwen tegenover het station (Stationsplein en Stationsweg) met foto's afgebeeld en behandeld? Ook historische vergissingen moet men documenteren. Waarom het Sylviuslaboratorium langs de Wassenaarseweg niet afgebeeld? Door de affaire met de aanbouw

¹ Redactie: Jan Dröge, Evelyn de Regt, Pieter Vlaardingerbroek (Primavera Pers).

(het "Annex") is een voorzitter van het universitaire bestuurscollege gestruikeld - onbelangrijk kunnen we dit betonnen gevaarte zeker niet noemen.

Het zijn maar twee gezichtsbepalende voorbeelden uit het Leiden zoals het er nu uitziet, die in de nabijheid van de Raadsherenbuurt zijn gelegen en vermelding hadden verdiend. De overwegingen op grond waarvan een keus is gemaakt, blijven in de inleiding echter ongenoemd.

Ook van de stukjes tekst die de foto's vergezellen, kan dit worden gezegd. Vaak in hun beknoptheid reuze informatief, soms aanstekelijk geschreven, maar dikwijls ook gekleurd door een niet onderbouwd oordeel over wat mooi is.

Na een inleiding ("De architectuurgeschiedenis van Leiden in vogelvlucht") volgen hoofdstukken over Hofjes, Verdedigingswerken (zoals de Burcht of de Morspoort), Openbare Gebouwen (waaronder het Stadhuis), Kerken (met een betrekkelijk uitvoerige behandeling van de Pieterskerk en de Hooglandse Kerk), Gebouwen van Bedrijf en Techniek, Universiteitsgebouwen (uitvoerig over al die typerende - voormalige - laboratoria zoals die in de Hugo de Grootstraat), Kantoren, Winkels, Scholen & gebouwen voor ontspanning en vermaak (zoals de zeer karakteristieke bioscoop ^{Trianon} ~~Lido~~ in de Breestraat) en - uiteraard - Woonhuizen. Het Rapenburg wordt zelfs integraal met montages afgebeeld. (Maar hier ook weer een onduidelijkheid - waarom vanaf het Noordeinde tot het Academiegebouw resp. de Klooststeeg. De bocht in het Rapenburg tot de Nieuwsteeg is ook interessant en een panoramafoto waard.)

Leiden 'buiten de singels' krijgt weinig aandacht: een paar molens, de Sint Petruskerk langs de Lammenschansweg, het landhuis Rhijnhof langs de Rijn.

Over de uitbreidingsplannen van Leiden blijven de schrijvers erg summier. De schets van P. Zanstra uit 1968 voor de nieuwbouw van de Leids universiteit langs de Rijn- en Schiekade wordt afgebeeld, typerend als zij is voor de gedachtenvorming in de jaren zestig. Hier had een doorverwijzing bepaald niet misstaan naar wat volgens een represen-

IN, OM EN BOVEN LEIDEN

Maarten Mentzel

Verkeer

Vlak bij de Raadsherenbuurt, op de Terweeweg, is een fietser door een langssnellende brommer geraakt. De fietser maakte een val, die hem noodlottig is geworden. Deze huiveringwekkende gebeurtenis laat zien hoe enorm kwetsbaar de fietser is temidden van het overige verkeer. (Ontleend aan Oegstgeester Courant 19/2/97).

Een 16-jarige jongen uit Leiden kwam op 11 april om het leven bij een ongeluk op de Rijnsburgerweg. De jongen werd op de kruising met de Lijsterstraat overreden door een vrachtwagen. (Ontleend aan Leids Dagblad 12/4/97).

Ook met de veiligheid op de fietspaden rondom de Raadsherenbuurt is het niet goed gesteld. Juist de jongste en de oudere fietsers lopen dagelijks veel risico.

Werkzaamheden aan het einde van de Warmonderweg, kruising Oegstgeesterweg, zullen over enige tijd in een rotonde resulteren. Op dit moment is het op de Rijnsburgerweg extra druk door omgeleid autoverkeer.

Vliegverkeer

Een heel eind verder wordt op Schiphol aan de Kaagbaan gewerkt. Omdat die nu gesloten is, is ook het lawaai van dalende jumbo's

verminderd. De baan wordt met 200 meter verlengd en hoe het landingspatroon na openstelling zal zijn, is nog onduidelijk. Het Infobulletin van de Commissie Geluidhinder Schiphol (1997 nr.1) vermeldt voor 1996 wederom een toename van het aantal klachten. (1995: 113.000 klachten; 1996: 134.000) Deze stijging heeft volgens de brochure onder meer te maken met de groei van het aantal vliegbewegingen met ongeveer 11%. Intussen beluisteren we dagelijks nieuwe meningen en standpunten over (nut & noodzaak van) een Tweede Nationale Luchthaven.

(Ver)bouwen in de buurt

Wie milieubewust wil verbouwen kan subsidie aanvragen. De Dienst Bouwen en Wonen verstrekt inlichtingen (tel. 5165165; of 5191761). In een folder "Gaaf u verbouwen?" worden de voorwaarden om voor subsidie in aanmerking te komen uiteengezet. De regeling geldt tot 1 september volgend jaar.

In het afgelopen jaar werd een moedig begin gemaakt met het opnieuw bestraten van de trottoirs in de buurt. Een andere ploeg was met nieuwe witte lantarenpalen in de weer. Beide projecten zijn na protesten van bewonerszijde voortijdig gestopt. Wij zijn benieuwd hoe het verder zal gaan.

DE VERSCHIEDENHEID VAN DE LEIDSE ARCHITECTUUR

Maarten Mentzel

Na Amsterdam heeft Leiden in oppervlakte gemeten de grootste monumentale binnenstad van Nederland. Ook wat het aantal geregistreerde monumenten betreft staat Leiden hoog in de top tien. Mede door gestaag volgehouden restaureren is het bijzondere karakter van Leiden, dat tot het einde van de negentiende eeuw zat opgegesloten binnen de

zeventiende-eeuwse singels, gelukkig bewaard gebleven.

Pas in 1896 werd Leiden uitgebreid met grondgebied van de aangrenzende gemeenten Leiderdorp, Zoeterwoude en Oegstgeest. En in 1920 werd opnieuw grondgebied van de omringende gemeenten geannexeerd. De Raadsherenbuurt is gebouwd op voormalig Oegstgeester gebied. In de vorig jaar ver-

4. Lopen lijkt bijna altijd (tenzij je net of net weer aan het beginnen bent) veel meer energie op te leveren dan het kost. Als ik aan het begin van de dag loop weet ik zeker dat er die dag veel meer uit mijn handen zal komen dan als ik niet loop. Lopen na het werk betekent een avond die niet teleurstellend weinig oplevert vanwege de moeheid van de dag.

5. Lopen is trouwens een uitstekende manier om weer een beetje tot jezelf te komen. Daar zijn natuurlijk veel meer mogelijkheden voor. Maar hardlopen in al zijn eenvoud en ook wel door die eenvoud biedt daar een goede gelegenheid voor. Soms betekent het dat je al lopend de tijd kan nemen om iets even goed door te denken. Bovendien, en wellicht is dat het meditatieve element, het lijkt allemaal zoveel minder belangrijk te worden. Andere keren lukt het, al lopend, om het verstand even op nul te zetten en om zo mentaal even tot rust te komen.

6. Na al dat verhevens nog een meer aards voordeel van lopen. Ik hou van koken en van eten. Calorieën dus. Voor mij betekent hardlopen ook lekker, onbekommerd kunnen eten.

7. Lopen doe je in hoofdzaak zelf, met jezelf, tegen jezelf, voor jezelf enz. Daarom is samen lopen een bepaalde vorm van intimiteit. Je trekt iemand mee, niet te hard omdat je hem of haar anders kwijt bent, maar wel hard genoeg om de ander over dat dieptepunt heen te helpen. Op een ander moment ben jij degene die moet aanklampen.

Zeven punten lijkt een mooi aantal. Er zullen ongetwijfeld dingen zijn waarvan ik later niet meer zal begrijpen hoe ik die had kunnen vergeten. Mensen die lange afstanden fietsen of schaatsen zullen hiervan wel e.e.a. herkennen. Hardlopen blijft voor mijn gevoel, vanwege de grotere intensiteit, een aparte plaats innemen.

TENNIS

Nicole Visser

Tennis is een sport die al sinds lange tijd beoefend wordt. In Nederland, evenals in vele andere landen, zijn er veel mensen die tennissen. Tussen al deze mensen bestaan daarom veel verschillen in goedheid. Er bestaan dan ook wedstrijden (toernooien) in variërende klassen van speelsterkten.

Zo zijn er tennissers die van tennissen hun beroep hebben gemaakt en die internationale toernooien spelen. Deze zijn weer onder te verdelen in de spelers die tot de besten van de wereld behoren en de spelers die dat (net) niet zijn. De tennissers die tot de wereldtop behoren verdienen veel geld bij het winnen van een wedstrijd. Maar ook verdienen ze geld door kleding te dragen met daarop het merk van hun sponsor. Pete Sampras bijvoorbeeld, die al sinds enige tijd de beste tennisser van de wereld is, verdiende alleen al vorig jaar ruim drie miljoen dollar. Maar er zijn ook tennissers die niet tot de allerbesten van de wereld behoren en het soms

moeilijk hebben om genoeg geld te verdienen. Tennisprofessionals moeten bovendien erg veel reizen om zich elke week weer op die plaats te bevinden waar in die week een toernooi gespeeld wordt.

Daarnaast staan natuurlijk de spelers die tennissen voor hun plezier. Ook tussen deze spelers zijn veel verschillende sterkten.

Er bestaan wedstrijdcategoryen vanaf D2 als laagste en met A1 als allerhoogste. De spelers die tot de besten van Nederland behoren, hebben de sterkten A1 of A2; de allerbesten zijn A1, die meestal internationale tennistoernooien spelen (hiertoe behoren dus ook de beroepstennissers). Deze A-spelers zijn vaak full-time met tennissen bezig, omdat A-toernooien zoveel gehouden worden en ze dus veel moeten reizen om op deze toernooien te verschijnen. De betere wedstrijdspelers, die tennissen voor hun plezier, zijn B1, gevolgd door B2. Daarna volgen de categoryen C1 en C2. De laagste wedstrijdspelers zijn D, onderverdeeld in D1 en D2. De recreatiespe-

lers zijn E. Deze spelen meestal geen wedstrijden, maar alleen voor hun plezier. Door toernooien te spelen en zo wedstrijden te winnen kan men promoveren naar een 'hogere' categorie. Als men E is en men wint slechts één wedstrijd in een toernooi, dan

wordt men automatisch het jaar daarop D2 gemaakt door de Tennisbond. Doordat er zoveel mensen tennissen zijn er een heleboel verschillende tennisclubs, waar de tennisclub 'De Leidse Hout' aan de Van Beuningenlaan er één van is.

FITNESS

Johanniek van der Molen

In de biologie heeft het begrip 'fitness' een speciale betekenis. Het woord duikt regelmatig op in de evolutietheorie. Niet dat iedere bioloog er dezelfde uitleg aan geeft -en dat hoort zo bij wetenschappers- maar het woord fitness wordt veelal gebruikt om aan te geven hoe groot de kans op nakomelingenschap is. Hoe meer nakomelingen er gerealiseerd kunnen worden hoe groter de fitness. Een groep dieren van dezelfde soort die zich in één generatie weet te verdubbelen staat er beter voor dan een groep die in aantal gehalveerd wordt, zoveel is duidelijk. Hetzelfde geldt natuurlijk voor bacteriën, planten, paddestoelen en mensen.

Aan deze betekenis van het woord fitness vallen tenminste drie dingen op:

1. Van school herinneren we ons de kreet "survival of the fittest". En daarmee dacht je onwillekeurig aan heroïsche gevechten, letterlijk op leven en dood, waarbij de fitste, de sterkste, overwon. Dat is dus maar een klein deel van het verhaal, want om in de volgende generatie een aardig aantal nakomelingen te hebben moet je je niet alleen tweemaal kunnen

stellen tegen gevaren van buitenaf (veiligheid), maar je bovendien nog voortplanten en voedsel tot je nemen. Overleven dus, met 3 maal v.

2. De kans op nakomelingenschap -fitness- is niet alleen afhankelijk van eigenschappen van de levende wezens waar we over praten, maar ook van de omgeving waarin die wezens leven. Als er veel roofvogels zijn is de fitness van muizen minder, hoewel er met de muizen verder niks mis is. En als we veel trawlers de zee op sturen verandert er wat aan de fitness van haring. En als het drinkwater ooit opdraakt gaat het mis met onze eigen fitness. Is dat niet grappig?

3. Wie aan fitness doet -en tegenwoordig doe ik dat- oefent spieren en bouwt conditie op door een reeks van (martel)instrumenten af te werken. Nog nooit is onderzocht of wie dat overleeft ook werkelijk een grotere kans op nakomelingenschap heeft. Wel lijkt het er op dat deelname aan fitness mede wordt ingegeven door de -wellicht onbewuste- wens indruk te kunnen maken bij het andere geslacht. Misschien hebben we het in de biologie en daarbuiten dus toch over hetzelfde.

SPORT LANG GELEDEN

Ans van den Toorn

Het zal kort voor de tweede wereldoorlog geweest zijn, dat het sportpark bij de Leidse Hout feestelijk werd geopend. Het was op een zaterdag en samen met andere buurtkinderen zwierven mijn broertje en ik de hele

middag langs de toen nog landelijke Van Beuningenlaan. Wat een belevenis! Al die sporters in felgekleurde pakjes, die om het hardst langs de ronde sintelbaan renden. Vrolijke muziek en uitslagen schalden door de luidsprekers. En voor het eerst zagen we

overleg met de gemeente er toe geleid dat de hoge lantaarnpalen worden vervangen door lagere. Dit heeft wel tot gevolg dat er meer lantaarnpalen worden geplaatst. Van de mo-

gelijkheid om de nieuwe plannen bij de voorzitter in te zien, is slechts door een bewoner gebruik gemaakt.

NIEUWS OVER LEIDSE HOUT

Johanniek van der Molen

Verbouwing theehuis vordert

Het theehuis in de Leidse Hout wordt verbouwd. Binnenkort kan uitbater Bernhard Stöxen alle gasten ontvangen in een van binnen en van buiten geheel gerenoveerd complex. De nieuwe keuken maakt het mogelijk ook maaltijden te serveren. Tijdens de verbouwing blijft de zaak gewoon open. Als straks de ruimte tussen theehuis en muziektent opnieuw zal zijn ingericht is een mooie nieuwe invulling gegeven aan dit deel van het stadspark.

Tienjarig bestaan Vereniging Vrienden van de Leidse Hout

Op zondag 11 mei organiseert de VVLH ter gelegenheid van haar 10-jarig bestaan een aantal activiteiten in de Leidse Hout. Om 11 uur wordt een bomenwandeling gehouden, vertrek vanaf het theehuis, aan de hand van een speciaal voor de Leidse Hout geschreven bomenboekje, dat bij die gelegenheid zal worden gepresenteerd. Tijdens de wandeling, waarvoor alle belangstellenden worden uitgenodigd, wordt niet uitsluitend naar bomen gekeken. Onderweg wordt een herdenkingsbank in gebruik genomen, waarin herinnerd wordt aan de werkers die de Leidse Hout in de jaren dertig hebben aangelegd. Wanneer de deelnemers bij het Koets-huis aankomen wordt daar een tentoonstelling met werk van Truus Serdijn geopend, geïnspireerd door de Leidse Hout.

Omstreeks 12 uur begint een jubileumfeest op het podium van de muziektent. Allereerst worden de prijswinnaars bekend gemaakt van een speciaal voor deze gelegenheid geschreven dichtwedstrijd (zie hierna). Vervolgens treden verschillende muziekgezelschappen op, tot laat in de middag.

Dichtwedstrijd Leidse Hout

Ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout schrijft het bestuur een dichtwedstrijd uit voor jong en oud.

Het thema is natuurlijk het prachtige stadspark, met zijn vijvers, parkweiden, bossages, het theehuis en de nieuwe muziektent.

Op zondag 11 mei worden de prijswinnaars bekend gemaakt op het podium van de muziektent, tijdens het jubileumsfeest (zie boven).

Er zijn twee wedstrijdcategorieën, één voor jongeren tot en met 16 jaar en de tweede voor iedereen boven die leeftijd. Inzendingen, voorzien van naam, leeftijd, adres en telefoonnummer, dienen vóór 25 april ingeleverd te zijn bij het secretariaat van de Vereniging VLH, Johan de Wittstraat 3, 2334 AL, Leiden. Per deelnemer zijn meerdere inzendingen mogelijk. Ze worden beoordeeld door een onafhankelijke, deskundige jury.

In elke categorie ontvangt de prijswinnaar een bedrag van f 200,-, alsmede een oorkonde.

Voor nadere inlichtingen kunt U bellen met Emke van Breugel, 071 51 70 408

vraag of we dit programma-onderdeel moeten handhaven.

21 juni Openlucht Theater

Door het slechte weer moest het concert van het Oegstgeester Jeugdorkest een week verzet worden uiteindelijk naar de kerk aan de Warmonderweg. De muziek was van grote klasse en de opkomst maakte het uitstel echter goed.

Raadsherenloop, Kindertheater en zomerbarbecue op 1 september

Aan de Raadsherenloop '96 deden zo'n 50 mensen (jong en oud) mee. Helaas was het bestuur de bekeraars vergeten. Dit is inmiddels weer goedgekeurd door alle eerste plaatsen van een (nieuwe) beker te voorzien. Het kindercircus "Elleboog" was een grandioos succes, ook financieel gezien, door de sponsoring van meerdere partijen. Vanaf zes uur was de uitgestelde barbecue met discjockey meester Edwin. De opkomst was goed, het was soms dringen rond de barbecue. De saladewedstrijd (4 mededingers) moet duidelijk nog een ingeburgerde traditie worden.

3 oktober

Dit jaar genoten ruim 140 mensen van de traditionele hutspot maaltijd, met druiven en ijs toe. Vanwege het positieve saldo op de rekening was de drank gratis. Dit heeft zeker bijgedragen aan de sfeer en maakte het mogelijk dat het bestuur heerlijk kon deelnemen i.p.v. zorgelijk rondlopen. De winnaars van de Raadsherenloop hebben de hutspotten eerlijk beoordeeld. Volgend jaar zou het leuk zijn als de wijkbewoners hun deelnamebriefjes wat eerder inleverden.

Nieuwjaarsborrel

Met deze traditie is dit jaar gebroken. In plaats van een nieuwjaarsborrel wordt aan de jaarvergadering een voorjaarsborrel gekoppeld. Speciaal daarvoor wordt de jaarvergadering in een meer sfeervolle omgeving gehouden (het theehuis in het Leidse Hout). We hopen dat meer wijkbewoners komen en langer blijven hangen. Evaluatie volgt nog.

3. Commissies

De Raadsheer.

Er zijn dit jaar vier Raadsheren verschenen. In iedere Raadsheer stond een thema centraal (auto's, kinderen, vrijwilligerswerk, poëzie). De buurt heeft driftig artikelen aangeleverd en we mogen nu concluderen dat de Raadsheer een echt wijkblad is geworden. Ook de lay-out maakt het blad erg aantrekkelijk.

Verkeerscommissie.

Deze commissie verkeert in een kleine impasse, omdat de drager van deze commissie, Xandra Rotteveel, niet meer beschikbaar is (bedankt). Inmiddels is in samenwerking met Woutertje Pieterse actie ondernomen om met name de verkeerssituatie rond de Anthony Duijcklaan te verbeteren. De begroeiing is gesnoeid en mogelijk wordt er een duidelijkere oversteekplaats gecreëerd.

Sinterklaascommissie

Na jarenlang het Sinterklaasfeest te hebben georganiseerd (waarvoor dank), hebben Lisette Scheffers en Ine Wiersma het stokje doorgegeven aan Xandra Rotteveel en Yvonne Bergmeyer.

Theatercommissie

Ondanks een beperkter budget is deze commissie er toch in geslaagd twee grandioze voorstellingen te organiseren. Men is wel op zoek naar nieuwe leden.

4. Overige activiteiten

LAG Garage

Het bestuur heeft een brief naar de gemeente verstuurd waarin zij haar zorg uitspreekt over de toekomst van de LAG Garage. Er is hier sprake van een behoorlijk bodemverontreiniging. Inmiddels heeft de gemeente de eigenaar verboden activiteiten te starten voordat er een goedgekeurd integraal toekomstplan op tafel ligt.

Lantaarnpalen

In de Johan de Wittstraat is er op initiatief van twee bewoners (gesteund door het bestuur) een enquête gehouden onder de bewoners. De grote meerderheid was tegen de aangebrachte lantaarnpalen. Inmiddels heeft

sporten als polsstok hoogspringen en hordenloop. We kwamen ogen en oren te kort. En hoewel we natuurlijk geen toegangsbiljetten hadden, konden we alles prima volgen vanaf de weg omdat er rond het terrein wel sloten waren maar nog helemaal geen beplanting.

Op één van de andere velden werd in het vervolg regelmatig gevoetbald. De jochies uit de Raadspensionarisbuurt werden hierdoor aangestoken. Zo gauw één van hen een bal had, trokken ze naar de speelwei in de Leidse Hout en voetbalden tussen twee doelen van neergeworpen jasjes.

Mijn broertje zeurde mijn ouders de oren van het hoofd om echte voetbalschoenen. Daar kon natuurlijk geen sprake van zijn. Er was geen geld en geen schoenenbon voor want het was inmiddels oorlog. Hij was echter niet voor een gaatje te vangen. Van zijn zakgeld kocht hij een zakje noppen. Vervolgens haalde hij stiekem de hakken van zijn enige paar schoenen af en sloeg de noppen eronder. Trots toonde hij mij het resultaat en vrolijk verdween hij naar de speelwei.

De ontgoocheling kwam zaterdagavond, toen alle schoenen moesten worden ingeleverd omdat ze gepoetst moesten worden. Er zwaaide wat voor de vindingrijke voetbalheld voor zo'n staaltje van sportverdwazing en voetbalvandalisme!

In het sportpark kwamen ook tennisbanen. Getennist heb ik er nooit maar ik heb er wel eens geschaatst, 's-avonds met een vriendje. De ondergespoten baan was dan verlicht en er was muziek. Onvergetelijk romantisch.

Enige jaren later ging ik naar de Kweekschool aan de Paulus Buysstraat en toen werden er eens schaatswedstrijden gehouden per klas. Ik hing steeds in de achterhoede omdat het voortdurend beentje-over-rijden was. En daar was ik op mijn oude Friese doorlopers met die grote krullen aan de voorkant geen uitblinker in.

Toch had ik het schaatsen al kort na mijn zesde verjaardag op de dichtgevroren plasvijver aan vaders hand geleerd. Vader liep dan op het ijs want die waagde zich niet meer op de dunne ijzers. Moeder wel, die schreef de mooiste krullen op haar rondrijders.

Wie het krabbelstadium achter de rug had, verhuisde naar de grote vijver zo gauw het ijs daar betrouwbaar was. En toen we nog groter waren, trokken we naar de Haarlemmertrekvaart en reden naar de Kagerplassen tijdens strenge winters of langs het Oegstgeester kanaal naar Katwijk.

Waar ik over schrijf, is 40 - 60 jaar geleden maar het zou mij niets verbazen als de jeugd uit de buurt deze tochten de afgelopen winter ook weer heeft gemaakt. Schaatsplezier is van alle tijden.

GEMENGD NIEUWS

Te koop gevraagd

* Een pianokruk, type bankje, liefst bruin. Graag een telefoontje naar Rianne Boonstra, 5157135

Evenementen 1997

- * op woensdag 30 april is het Koninginnedag. Vanaf 16.00 uur op het Rozenpleintje (Johan de Wittstraat) heeft de jeugd weer haar 'vrijmarkt' en voorziet het bestuur van de buurtvereniging u weer van drankjes en hapjes. U krijgt nog een berichtje in de bus.
- * op zondag 11 mei viert de VVLH haar 2e lustrum met een bomenvandeling (11 uur, vanaf theehuis) en een middagconcert (vanaf 12 uur, muziektent)
- * op 15 zondagen van mei tot oktober worden van 14-16 uur parkconcerten gehouden in de nieuwe muziektent in de Leidse Hout
- * op zaterdag 21 juni organiseert de theaterwerkgroep van de buurtvereniging een avondvoorstelling in het Openlucht Theater (nadere informatie volgt)
- * op zondag 17 augustus (dus niet 21 augustus zoals abusievelijk in de vorige aflevering stond!) organiseert de theaterwerkgroep van de buurtvereniging het jaarlijkse kindertheater, 's middags, eveneens in het Openlucht Theater. De voorstelling wordt verzorgd door het staatscircuit HILARIA.

Familieberichten

Nieuwe bewoners:

* Hielke Hijmans en Marilou Meyer zijn al in januari komen wonen in de Van Oldenbarneveltstraat 20.

Hij is als jurist werkzaam bij het ministerie van justitie in Den Haag en adviseert over wetgeving.

Zij is ook jurist en werkt bij een rechtsbijstandsverzekeraar in Zoetermeer.

Er zijn geen huisdieren en geen kinderen, maar in het laatste komt verandering: binnenkort wordt de eerste baby verwacht.

Geboren

Nenya Willemine Roeline, op 11 april, dochter van AG en Mirjam Jochemsen, zusje van Rens, Fagelstraat 51

1996 is geschonken. Bovendien wordt besloten eind 1997 in de Raadsheer de leden van de buurtvereniging uit te nodigen mee te denken over nieuwe doelen, zodat deze in de ALV van 1998 kunnen worden vastgesteld. Daarnaast is vastgesteld dat de containers aan het begin van de Johan de Wittstraat veel zwervuul veroorzaken en ook het uitzicht niet bevorderen. De heer Mante neemt contact op met de gemeente om te kijken of het plaatsen van de OPA container niet in het gemeentenieuws kan worden opgenomen.

* Gevraagd wordt hoe sterk de bodem van de LAG garage nu eigenlijk vervuild is. Het bestuur zal nagaan of de gemeente daar inzicht in heeft. Zo niet dan wordt bekeken of via een bewoner een verklaring van schone grond te achterhalen is. Inzicht in de correspondentie rond de LAG garage is te verkrijgen bij Peter Pot.

* Een bewoner van de Van Beuningenlaan vraagt aandacht voor het vandalisme (inclusief graffiti) en de rondhangende jeugd rond de sportvelden, Krullelaan en de Leidse Houtschool. Afsproken wordt dat het bestuur een brief naar de gemeente zal sturen met een afschrift naar de toezichthouders van

deze buurt. Zo mogelijk zal er ook een gesprek georganiseerd worden. Sociale controle en iemand rechtstreeks kunnen aanspreken werkt het meest effectief.

* Gevraagd wordt naar het vervolg op de wateroverlast, het verkeer en de vuilcontainers.

Wat betreft de wateroverlast wordt herhaaldelijk gemeten en is geconstateerd dat het peil inderdaad gezakt is. De stankoverlast die sommige bewoners constateren is waarschijnlijk vooral te wijten aan de riolering. Er zijn bij het bestuur geen klachten bekend.

Wat betreft het verkeer wordt verwezen naar het jaarverslag en het gebrek aan leden voor deze commissie.

Het bestuur heeft de gemeente gevraagd in aanmerking te komen voor ondergrondse vuilcontainers. Tot dusver is daar geen reactie op.

* De laatste stand van zaken rond de lantaarnpalen in de Johan de Wittstraat vindt u terug in het jaarverslag.

8 Sluiting

Rond 22.45 uur sluit de voorzitter de vergadering.

NIEUWS VAN HET BESTUUR (2)

JAARVERSLAG 1996

1. Algemene ledenvergadering

Op 18 maart 1996 werd de jaarlijkse ALV gehouden. Voor het verloop van de vergadering zij verwezen naar het verslag in de Raadsheer van 1 april 1996.

Op deze vergadering werden de volgende nieuwe bestuursleden gekozen:

Peter Pot (op de eerste bestuursvergadering benoemd tot voorzitter), Frank Nortier (penningmeester), Niels Blokker en Rob van Berge Henegouwen.

Jeanet van der Vlist en Titia Bouma bleven aan als secretaris en Rianne Boonstra verzorgde de schakel tussen De Raadsheer en de buurtvereniging. Flip Spierenburg hield

contact met de verkeerscommissie.

Het bestuur heeft in het jaar 96-97 zes maal vergaderd.

2. Feesten

Koninginnedag

Het Koninginnedagprogramma was m.u.v. de mini playbackshow hetzelfde als dat van 1995. Om 15.30 uur verzamelde het bestuur zich bij het Rozenpleintje om de kraam op te zetten voor de drankjes en hapjes. Verder werd er door de kinderen weer druk verkocht en gekocht. De mini playbackshow had helaas maar weinig deelnemers (een groep van drie geweldige zangeressen) en het is de

NIEUWS VAN HET BESTUUR (1)

VERSLAG VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING OP 17 MAART 1997

25 leden van de vereniging Raadsherenbuurt waren aanwezig

1 Opening en vaststelling van de agenda
Plannen en begroting betreffen het jaar 1997 in plaats van 1996.

2 Verslag van de ALV van 18 maart 1996
Naar aanleiding van het verslag merkt de voorzitter op dat na consultatie van de omwonenden geen bijeenkomst rond het rozenpleintje heeft plaatsgevonden.

3 Jaarverslag 1996
Geen commentaar

4 Financiële zaken 1996
a. Financieel jaarverslag
De uitgaven voor de Raadsheer zijn dit jaar veel lager uitgevallen dan begroot doordat er een sponsor is gevonden. Ook de theatervoorstellingen zijn flink gesponsord. Dit alles heeft geresulteerd in een financieel gunstig jaar.

b. Verslag kascommissie
De kascommissie heeft geconstateerd dat alle zaken naar behoren verantwoord zijn. De begroting is inzichtelijker geworden door het apart verantwoorden van de OPA-gelden en het als baten registreren van de laatste wijnflessen. Ook voor de subsidiegever is het op deze wijze verantwoorden inzichtelijker.

De heer Mante mist de inkomsten van het Raadsherenboekje. Penningmeester zegt toe dit uit te zoeken. Inmiddels is gebleken dat in de boeken het Raadsherenboekje ten onrechte geboekt staat als boekje 40-45. Dit is alsnog gecorrigeerd.

c. Decharge bestuur
Na raadpleging van de statuten wordt niet alleen de penningmeester, maar het gehele bestuur gechargeerd onder voorbehoud van het uitzoeken van de inkomsten van het Raadsherenboekje. (zie commentaar boven).

5 Benoemingen

a. Kascommissie
De heer Vernooij en de heer Hoogwout worden herkozen.

b. Bestuur
Rianne Boonstra, Niels Blokker, Peter Pot, Rob van Berge Henegouwen en Jeanet van de Vlist worden herkozen. Titia Bouma en Flip Spierenburg stellen zich niet meer beschikbaar. Karin Verbeek wordt per acclamatie benoemd.

c. Redactie Raadsheer
Alle leden worden herkozen.

d. Verkeerscommissie
Deze is bij het gebrek aan leden voorlopig opgeheven.

6 Plannen en begroting 1997

Gegeven het forse batige saldo is er geld gereserveerd voor het 70 jarig bestaan van de wijk en wordt het initiatief van een buurtbewoner gesteund om een boekje over de wijk te maken met een overzicht van alle activiteiten en allerlei nuttige adressen.

De theatercommissie is nog in onderhandeling met twee groepen voor de avondvoorstelling op zaterdag 21 juni. Deze voorstelling zal door "Leiden Culturele Stad" gesponsord worden. Op 17 augustus vindt 's middags de kindervoorstelling plaats van het staatscircus HILARIA. Men hoopt dat de winkeliersvereniging Kempnaerstraat deze voorstelling wil sponsoren.

De Raadsheer brengt weer een aantal themanummers uit, onder andere over sportiviteit en huisdieren (ook hondenpoep).

7 Rondvraag

* Besproken is hoe we de opbrengsten van OPA kunnen verhogen. Gesuggereerd is met een artikel in de Raadsheer meer aandacht te besteden aan de doelen waaraan het geld in

THEMA VOLGENDE RAADSHEER

De volgende Raadsheer komt begin juli uit.

Als thema voor die aflevering denkt de redactie aan **huisdieren**. Katten, honden, papegaaien, konijnen, parkieten, ratten, fret (die ene), marmotten, goudvissen, kippen, guppies, schildpadden, kikkervisjes, het terrarium met insecten en reptielen, en wat al niet.

Misschien wil je het hebben over ongewenste huisdieren: muizen, vlooiën, houtworm, teken, kakkerlakken, spinnen, muggen, kevers ...

Wat betekent jouw huisdier voor je?

Wat betekent het huisdier van je burens voor je?

Heb je herinneringen aan een huisdier van vroeger?

En ja, ook voor de hondenpoep zullen wij kolommen inruimen.

Schroom niet. Schrijf op of maak een tekening.

Of stuur een foto van je liefste huisdier, met bijschrift.

Administratiekantoor "De Raadsheer"

lid Nivak (mk 402)

Voor bedrijven:

- Jaarrapportage en OB-aangiften
- Salarisadministratie en LB-aangiften
- Pensioenen en Verzekeringen
- Gespecialiseerd in (para)medici en zorgsector Simpel-Fysio

Voor particulieren:

- Verzorgen + uitstel IB-aangiften

Johan de Wittstraat 45, 2334 AN Leiden

Tel.: 071-5157546 Fax: 071-5157552

van 09.00 uur tot 21.00 uur.

INHOUD

Redactioneel	pag. 01
Nieuws van het bestuur (1), verslag van de ALV	pag. 02
Nieuws van het bestuur (2), jaarverslag 1996	pag. 03
Nieuws over Leidse Hout	pag. 05
In, om en boven Leiden	pag. 06
De verscheidenheid van de Leidse architectuur	pag. 06
Funeral Blues in het Fries	pag. 09
De oude doos	pag. 10
Bijeenkomsten EcoTeam	pag. 10
Bij het overlijden van Jaap en Evelien Scheltens	pag. 11
Wie wil De Raadsheer bezorgen?	pag. 13

Thema: *sport en sportieve activiteiten*

Vijftiende elfstedentocht, een impressie	pag. 13
Kanoën met een teiltje	pag. 16
Atletiek	pag. 17
Hardloophijmeringen	pag. 17
Tennis	pag. 19
Fitness	pag. 20
Sport lang geleden	pag. 20
Gemengd nieuws	pag. 22
Thema volgende Raadsheer	pag. 23

REDACTIONEEL

Johanniek van der Molen

Lang gewacht en toch gekomen: daar is-ie weer, de nieuwe Raadsheer!

Deze aflevering is speciaal gewijd aan sport en sportieve activiteiten. Genoeg bijdragen voor weer een goed gevuld blad. Een mooie afwisseling: tennis, schaatsen, hardlopen, kanoën, fitness, atletiek, voetbal. Jong en oud, heden en verleden. Misschien wat weinig plaatjes dit keer.

Natuurlijk is er nieuws van het bestuur: in maart hadden we de Algemene Ledenvergadering van de buurtvereniging. Daarvan dus een verslag en een jaarverslag.

Maar ook die andere Vereniging die in ons blad vaak van zich laat horen, de Vereniging Vrienden van de Leidse Hout, pakt uit: de VVLH bestaat 10-jaar en heeft op 11 mei een jubileumsfeest met muziek, dichtwedstrijd en

bomenwandeling.

Maarten Mentzel vertelt als gebruikelijk wat er in de buurt en (wijde) omgeving aan de hand is en heeft ditmaal ook een bijdrage over architectuur.

Voor de Friezen in de buurt is er ook goed nieuws: een Friese vertaling van Auden's gedicht 'Funeral Blues' staat in de kolommen. Een aanvulling op de vorige aflevering. De oude doos bevat een foto uit de mobilisatietijd, met vroegere buurtbewoners.

Ook kunt U een persoonlijke impressie lezen van de paar EcoTeam-bijeenkomsten die tot nu toe in de buurt zijn gehouden.

En voor het volgende nummer vragen we bijdragen over huisdieren. Pak een pen en schrijf over wandluis of aaibaarder huisgenoten.

Veel leesplezier toegewenst!

REDACTIE RAADSHEER

Rita DeCoursey
Fagelstraat 39, tel. 515 58 86
Gijsbert van Es
Fagelstraat 38, tel. 517 29 30
Emily Groenewegen-Gülcher
Rijnsburgerweg 151, tel. 517 47 05
Maarten Mentzel
Johan de Wittstraat 38, tel. 517 25 70
Johanniek van der Molen
Fagelstraat 16, tel. 515 71 35
Janny van Nieuwkoop
Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 517 21 76

Aan deze aflevering werkten voorts mee
(in alfabetische volgorde)

Lex van Berge Henegouwen, Lieke van Boven, Anne van Es, Rob Mante, Kees Olsthoorn, Ans van den Toorn, Nicole Visser en Maarten Vrieze

De Raadsheer is een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt te Leiden.
Het blad verschijnt tenminste 4 maal per jaar.

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoordig schuldig aan het bestuur van de vereniging.
Gesigndeerde artikelen komen voor verantwoording van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

Eerstvolgende aflevering: juli 1997
Copy graag vóór 8 juni 1997 bij redactie-secretariaat, liefst aangeleverd op diskette.

Oplage : 375 exemplaren
Redactie-adres : Fagelstraat 16

**BESTUUR VERENIGING RAADSHEREN-
BUURT**

Rob van Berge Henegouwen
Johan de Wittstraat 45, tel. 517 47 13
Niels Blokker
Van Oldenbarneveltstraat 27, tel. 515 42 47
Rianne Boonstra
Fagelstraat 16, tel. 515 71 35
Frank Nortier (penningmeester)
Fagelstraat 41, tel. 517 54 68
Peter Pot (voorzitter)
Johan de Wittstraat 17, tel. 515 43 71
Karin Verbeek
Van Oldenbarneveltstraat 46, tel. 515 50 95
Jeanet van der Vlist (secretaris)
Johan de Wittstraat 46, tel. 517 45 24

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Gevonden Voorwerpen:

Rita DeCoursey (zie redactie)

Contacten met OPA:

Frank Nortier (zie bestuur)

Theater-werkgroep:

Tom van Leeuwen

Johan de Wittstraat 34, tel. 515 59 97

Ouderenhulp:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Diefstal/inbraak:

Rob Grootenhuis

Fagelstraat 14, tel 515 47 69

Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:

Rob Mante

Johan de Wittstraat 3, tel. 515 47 70

Buurtarchivaris:

Rob Mante (zie direct hierboven)

Meldingen verhuizingen, geboortes e.d.:

Jeanet van der Vlist (zie bestuur)

Telefooncirkel:

Atie Van Wely

Warmonderweg 27, tel. 517 09 10

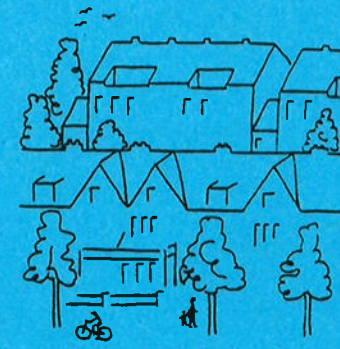
De Leidse Hout weer gezellig !

Iedere dag van 9:00 tot 20:00 uur
het hele jaar !

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 - 2334 CK Leiden
071-515 34 76

DE RAADSHEER

19de jaargang, nr. 1, april 1997

jele je een doel-
punt

